

Sygn. akt II K 775/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy M. L.

po rozpoznaniu w dniach 10 grudnia 2014 roku, 15 kwietnia 2015 roku sprawy karnej

K. J. (1)

ur. (...) w Ś.

syna S. i Z. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 stycznia 2014 roku w Ś., woj. (...), udaremnił wykonanie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 23 sierpnia 2012 roku sygn. (...) zaopatrzonego klauzulą wykonalności Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 26 marca 2013 roku sygn. akt I Ca 4133/12 oraz z dnia 20 lutego 2013 roku sygn. akt I Co 578/13 określającego zadłużenie z tytułu umowy kredytu z dnia 28 kwietnia 2008 roku na kwotę 5.041,05 złotych w wyniku uszczuplenia majątku poprzez sprzedaż zajętej w toku postępowania egzekucyjnego sygn. (...) prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowej Rejonowym w Ś. I. P. (1) nieruchomości położonej w S. nr KW (...), czym działał na szkodę (...) Bank (...) SA

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk

I. oskarżonego **K. J. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 300 § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **K. J. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **K. J. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych **zwalnia** oskarżonego **K. J. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłat; **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2013r do Kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy I. P. (1), wpłynął wniosek Wspólnoty Mieszkaniowej w (...), o wszczęcie egzekucji z nieruchomości K. J. (1) zamieszkałego w (...) ale

dotyczący nieruchomości dłużnika położonej pod adresem (...) dla, której założoną księgę KW (...). Kwota podlegająca zajęciu wynosiła 3135 zł a wynikała z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28 września 2012 r sygnatura akt I Nc 3062/12, z tytułu zaległości K. J. (1) wobec Wspólnoty Mieszkaniowej (...).

W związku z powyższym Komornik wezwwała dłużnika do zapłaty, pod rygorem opisanego i oszacowania nieruchomości. Stosowne pismo odebrał ojciec dłużnika w dniu 26 marca 2013r. W dniu 27 marca 2013r Komornik złożyła wniosek o wpis w dziale III Księgi Wieczystej tj. wzmianki o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym z nieruchomości w sprawie (...). W toku postępowania nie uzyskano żadnej wpłaty, w związku z czym postępowanie umorzono w dniu 31 Grudnia 2013 na wniosek wierzyciela. Stosowne postanowienie odebrał K. J. (1) w dniu 14 stycznia 2014r.

W tym samym czasie doszło do zbiegu egzekucji z nieruchomości należącej do K. J. (1) w (...), w sprawie (...) prowadzonej przez Komornika S. A. S. z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) S.A. Wierzyciel ten w dniu 12 września 2013r wniósł o przekazanie postępowania egzekucyjnego do Komornika Sądowego I. P. (1), z uwagi na fakt, iż to ta Komornik wcześniej zajęła egzekwowana nieruchomość. Na tej podstawie I. P. (1) zarejestrowała ta sprawę pod numerem (...) w dniu 11 października 2013r. Zawiadomienie o przejęciu tej egzekucji K. J. (1) odebrał osobiście w dniu 05 listopada 2013r. W dniu 04 grudnia 2013r Komornik I. P. (1) złożyła wniosek o wpis wzmianki w Księdze Wieczystej o przyłączeniu do toczącej się egzekucji w sprawie (...) na podstawie wniosku (...) Bank (...) S.A. z tytułem egzekucyjnym wystawionym przez Bank, opatrzonym klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy w Świdnicy w dniu 12 września 2012r sygnatura akt I Co 4133/12.

Podczas sprawdzania ksiąg wieczystych, Komornik I. P. (1) stwierdziła, że w dniu 20 stycznia 2014r dłużnik K. J. (1) zbył nieruchomość w (...) na rzecz T. D. na podstawie dostarczenia do sporządzenia aktu notarialnego nieaktualnego odpisu z księgi wieczystej z dnia 17 września 2013r., gdzie widniało jedynie zajęcie na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej. Zadłużenie na rzecz wspólnoty Mieszkaniowej w (...) nie zostało uregulowane i kwota zadłużenia na dzień 26 maja 2014 r wynosiła 8 370,16 zł. Dłużnik K. J. (1) nie wskazał innego mienia do zajęcia poza w/w nieruchomością.

Dowody:

Zawiadomienie o przestępstwie k; 1,

Załączniki do zawiadomienia k; 9 – 38,

Zeznania I. P. k; 47 – 48,370,

Akta Km 2736/13 k; 49 – 112,

Akta Km 1575/13 k; 113 – 289,

Zajęcie wierzytelności i rachunku bankowego k; 54 – 58,146,182,185,

Zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k; 76,84,106,

Potwierdzenia odbioru pism k; 123,246,247,269,

Zeznania T. D. k; 289 -290,

Zeznania W. Z. k; 308 – 309,

Oskarżony K. J. (1) w toku postępowania przygotowawczego w całości przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zdecydował się sprzedać zajętą nieruchomość, ponieważ nie miał pieniędzy a nie mógł spłacić zadłużenia wobec wierzycieli na skutek braku pracy po opuszczeniu Zakładu Karnego. Przed sądem oskarżony ponownie przyznał się do zarzucanego mu czynu, lecz wyjaśnił, że wiedział o tym, iż mienie, które sprzedawał jest zajęte, ale notariusz nie

poinformował go o tym, że nie może on sprzedać mieszkania z powodu jego zajęcia, - nie informował go o takim zakazie również komornik.

K. J. (1) był już uprzednio karany.

Dowody:

Wyjaśnienia K. J. k; 317 – 318,337,

Informacja z K. k;315,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego J. wątpliwości sądu nie budziła. Ustalenia dotyczące stany faktycznego sądu oparł na dowodach z dokumentów oraz zeznania świadków, przede wszystkim Komornika Sądowego I. P. (1). Zważyć należy, iż sam oskarżony K. J. (1) w zasadzie od początku postępowania w całości przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Co prawda przed sądem oskarżony w sposób istotny zmodyfikował swoją linię obrony twierdząc, że ”dostał pouczenia od komornika jak przebywał w areszcie ale o nich zapomniał k -371”, lecz stanowisko takie, w żadnym wypadku nie może zdaniem sądu uwalniać K. J. (1) od odpowiedzialności karnej.

Oskarżonemu J. zarzucono czyn z art. 300 § 2 kk. Zgodnie z treścią tego przepisu odpowiedzialności karnej podlega ten, kto „w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem, bądź usuwa znaki zajęcia”.

W realiach niniejszej sprawy bezspornym jest, iż oskarżony z powodów materialnych / brak środków finansowych / zdecydował się sprzedać mieszkanie o którym wiedział, iż jest przedmiotem bankowego tytułu egzekucyjnego i pozostaje zajęte przez Komornika Sądowego w postępowaniu egzekucyjnym. Tak więc uznać należy, iż K. J. (1) swoim działaniem udaremniał wykonanie tego tytułu.

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające uprzednia karalność oskarżonego. Za okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu fakt uregulowania należności, która była podstawą postępowania egzekucyjnego.

Sąd uznał, iż należy K. J. (1) wymierzyć karę pozbawienia wolności w rozmiarze jak orzeczono w wyroku jednak z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby trzech lat. Pomimo uprzedniej karalności istnieje zdaniem sądu dodatnia prognoza co do tego, iż w przyszłości K. J. (1) będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Przeświadczenie to wynika stąd, iż oskarżony po opuszczeniu zakładu karnego uregulował należności które stały u podstaw wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, który z kolei był podstawą postępowania egzekucyjnego.

O kosztach postępowania sąd orzekł przy uwzględnieniu trudnej sytuacji materialnej oskarżonego.